

Előfizetési árak:
Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:
Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Schönfeld A. könyvkereskedésében is felvételnek

Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Schönfeld A. könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Búcsúztató.

Szentes, 1892. április 7-én.

Emlékezetes napja lesz Szentes városának, de egész Csongrádvármegye közönségének április 26-ika. Ezen a napon fog ugyanis megtartatni azon vármegyei közgyűlés, mely Stammer Sándor alispán nyugdíjazása felett van hivatva dönteni.

Egy korszak nyer befejezést a jelzett napon, melynél szomorubbát, szegyénteljesebbet, ez ősi vármegye fenállása óta nem találunk feljegyezve a krónikák lapjain.

A Stammer alispán nevéhez fűződő korszak elejétől fogva az adminisztratív romlottság, a közigazgatási tehetetlenség, a politikai hitehagyottság korszaka volt. Oly ember vezérlete alatt, kinek politikai élete egy Chameleon színváltozásait mutatja fel, majd ki lelkes hazafiból Bach-huszárrá, majd ebből a függetlenségi és 48-as eszméket hirdető népezérré, ismét hű, közönséges mamelukká és törvényt nem tisztelő önkényes zsarnokká gubózott át, nem is lehet tisztességes és becsületes közigazgatást képzelni; de a Stammer Sándor alispáni működésének legutóbbi három éve a politikai erkölcstelenségről és közigazgatási önkénykedésről alkotható minden képzeletet is messze túlhalad.

Egész közpályájának lefolyása és annak vége hasonlít a bűnös pénzkezelő sorsához. Először csak egynehány garas tűnik el a gyenge jellemű és sokszor az inség veszedelmével küszködő pénztáros kezén; majd a hiányzó összeget nem tudván helyretenni, újabb és újabb bűnös manipulációra kénytelen vetemedni, nehogy a pénztárban előállott hiány felfedeztessék. Mikor már azután tovább nem lehet leplezni a bajt, egy vakmerő elhatározással belemarkol a pénztárba és odábbáll; a károsult boldoguljon az üres pénztárral ahogy tud.

Stammer alispán közigazgatási multja is a kisebb-nagyobb bűnök és hibák láncolata. Ezen bűnöket és hibákat fedezték fel a vármegyei ellenzék szónokai a vármegyei közgyűlésein. Azokat leplezni kell; mi sem könnyebb ennél. Stammer a saját bűneit másokra keni; elejti a vármegyei tisztújítás előtt a vármegyei főszámvevőt, a csongrádi és dorozsmai főszolgabírákat, kik véle egy gyékényen árultak eddigéig és menti a saját reputációját. Ő, a legnagyobb bűnös, oda áll az adminisztratív javítását hangoztató vármegyei kormányzat élére és sorba vonatja fegyelmi vizsgálat alá és csapatja el . . . talán a bűnös, avagy hanyag tisztviselőket? Korántsem, hanem a vármegyei és városi tisztikar összes tisztességes, becsületes és önértékes elemeit, melyek elég önértékeléssel bírtak nem hajlani

meg tisztelettel a visszaélések megtettesült eszménye előtt, kit Csongrádvármegyében alispánnak hívnak.

Ekkor már nagyobb lett a baj, az egész vármegye és első sorban Szentes város közönsége felzúdult az ilyen erkölcstelen eljárás ellen.

A politikai tisztesség deficitjét nagyobb mesterfogással kellett fedezni. Ezen időtől fogva keletkeznek a hamis felterjesztések és bizalmas információk, melyek a belügyministerhez intézettek. Következik a főispán örökös informálási utazgatása, tisztára mosandó az ő embereit a kegyelmes belügyminister ur előtt. A kormány ugy lesz informálva, hogy Csongrádvármegye adminisztrációjában nincs deficit; az alispán, a főszámvevő, a hivatalos hatalommal visszaélő szolgabíró, a sikkasztó jegyzők — mind, kivétel nélkül a becsületes tisztviselők mintaképei; a nép csak azért zúgolódik, mert félre van vezetve. Az ostoba nép! Hiszen a miniszter ur tudhatja, hogy az orránál lehet vezetni a népet; hát Csongrádvármegye népe is csak azért zúgolódik, mert Sima Ferenc és társai által félre van vezetve stb. A hazugságoknak ez a lajstroma ma már mindenki előtt ismeretes.

Következik a szentesi polgármester választás és az országos képviselő-választások. Stammer látja, hogy most már tovább nem lehet fedeztetni a visszaéléseket, hogy úgy a polgármester-választás, mint az országos képviselő-választás egyhangú tiltakozás lesz az ő, minden erkölcsi alapot nélkülöző, első sorban a becsületeségben fogyatkozó közigazgatási politikája ellen. És ekkor úgy tesz, mint a sikkasztásait már leplezni nem tudó pénztáros: belemarkol a pénztárba, azaz elköveti a legnagyobb törvényteleniséget, a legotrombább sérelmet, melyet a nép szabad választási jogán elkövethet: nem kandidálja ki Balogh Jánost, a város óriási többségének jelöltjét a polgármesteri állásra — és odább áll működésének gyümölcseit nyugalomban élvezni. Apréz moi le déluge! Aki utánam jön, tegye be az ajtót!

Ő nyugdíjaztatását kéri; a vármegye kormányzatában hagyott szennyest mossa ki, az utána maradt szemetet söpörje ki más!

Valóban, gyönyörű befejezés, méltó egy Bachtól — Szapáryig szolgált alispán pályájához.

A vármegye közönsége szabadabban lélegzik fel és azt mondja: nem bánom, bármily drága áron, csak hogy valahára szabaduljunk a lidércnyomástól, mely oly hosszú időn át lenyűgözve tartott és melynek Stammer Sándor volt neve.

Az április 26-án tartandó vármegyei közgyűlés ezen érzület hatása alatt fog határozni

és nem kételkedünk benne, hogy a többség megszavazza még a meg nem érdemelt nyugdíjat is Stammernek, csak hogy szabaduljon tőle.

Stammer bukása fényes elégtétel lapunknak, mely az ő közéleti szereplésének elejétől végig kiméretlen ostorozója volt. Ostorozója volt pedig főképp azon erkölcstelen és a magyar nép érzületével homlokegyenest ellenkező, fordulatokban gazdag, mások gyengéit kihasználni tudó ravaszság miatt, mely a nyugalomba vonuló alispánnak a nép szájában a „vén róka” nevet megszerezte.

Vajjon eszébe jut-e Stammer Sándornak bukása napján, hogy véle szemben a végzet büntető keze mily igazságosan működik?

Őt, aki annyi embert használt fel a maga céljaira és azután kijátszva őket, eltávolította utjából, őt, a ravasz rókát játsza most ki Zsilinszky Mihály és dobja félre utjából, mint a kifacsart citromot, melynek többé mi hasznát sem lehet venni; engedi futni, mint könnyörületes pénzintézetek teszik hűtelen sáfárjaikkal.

A 26-iki közgyűlés csak leplezője lesz ezen csufos bukásnak, melyen a komédia főrendezője gyanánt Zsilinszky főispán fog szerepelni, az ünnepi zenét pedig a „Szentes és Vidéke” dicsharsónái fogják szolgáltatni.

Jó lesz, ha nagyobb parádé kedvéért a temetésre kirukkoltatják az egész szegedi csendőrséget. Stammer Sándor legalább a zsandárok megszokott társaságában még egyszer boldognak érezheti magát. Még egyszer és utoljára! ☺

— **A kormánypart szervezkedéséről** írja a „Magyar Hírlap”: Szapáry Gyula gróf miniszterelnök a képviselőházban kijelentette, hogy szemben a nemzeti part szervezkedésével ő is országoszerte szervezni fogja a szabadelvű pártot. Az elhagatta, hogy nem önálló polgárokkal akarja szervezni pártját, hanem hatóságilag, hivatalos uton. Mint értesülünk, Szapáry miniszterelnök bizalmas utasítást küldött több főispánnak, hogy kezdjék meg megyéjükben a kormánypart szervezését. Ezt az utasítást azonban nem mindegyik főispán kapta s ezt úgy fogják föl, hogy az illetők megyéjében a kormánypart szervezését más ember, valószínűleg más főispán fogja végrehajtani. Hevesmegyének valamennyi választókerületéből kipusztult a kormánypart. Kállay Zoltán megmaradt főispánnak, mert ő megkapta a kormánypart szervezésére vonatkozó utasítást s annak már — mint lapunknak Egerből sürgönyözik — eleget is tett. A megyebizottság kormányparti tagjait értekezletre hívta össze, a melyen elhatározták, hogy megyszerte szervezik a kormánypartot.*

Mint tudjuk, a mi főispánunk, kinek elévülhetlen érdemei vannak a megyében, hogy az ellenzék az eddigi kormányparti kerületeket is elhódította, ilyen bizalmas felszólítást nem kapott, s így a kormánypart szervezkedését valószínűleg más fogja helyette végrehajtani.

— **Miért?** Oly sokan vetették már fel azt a kérdést, hogy miért támadja lapunk annyi energiával és oly szívós kitartással Zsilinszky Mihály fő- és Stammer Sándor alispán közéleti működését, hogy szinte kedvünk lenne megboszankodni az erabek naivságán, ha nem tudnánk, hogy a fő- és alispán állandó szövetkezetet tart fenn arra nézve, hogy a közönség egy részét ebben a nevetséges naivtásban megtartsa.

Aki lapunkat figyelmesen olvassa, meggyőződhet róla, hogy nekünk annak a két urnak magánviszonyaihoz semmi közünk, s tényleg magánviszonyaikba soha nem avatkoztunk. Mint közéleti embereket azonban bíráló alá vesszük, s nem a mi hibánk, hogy a kritika ostroma minden héten talál rajtok csatogtatni valót.

Aki azonban eddigi működésünkből sem tudja, vagy akarja megérteni azt a közéleti ellenszenvet, melylyel mi Zsilinszky és Stammer működése iránt viseltetünk, hát megleszünk azt a szíveséget, hogy könnyen érthető modorban és röviden mondjuk meg neki azt, amit lapunkból két és fél év óta nem tudott, vagy nem akart kiolvasni.

Nos hát, mi a megyében a jog és igazság uralmát akarjuk a közigazgatás minden ágában, annak pedig előfeltételét képezi a becsületes és tiszta közigazgatás.

Hogy a közigazgatás milyen volt megyénkben és milyen emberek kezébe lett annak sorsa letéve? azt már nem egyszer elmondottuk s igazolásunkra konkrét eseteket soroltunk fel.

Valahányszor rámutattunk, hogy ez, vagy amaz a tisztviselő visszaélt hatalmával, vagy törvénybe ütköző dolgot esdekedett, ahelyett, hogy a vármegyei adminisztráció feje, az alispán, vas kézzel igyekezett volna a visszaéléseket elfojtani: közvetve, vagy közvetlenül, mindig a megtámadott védelmére kelt s ugyanakkor kikötötte magának, hogy az így szorongatott ember testétől lelkeztől az ő politikájának legyen a híve. Minthogy pedig — néhány kivételével — majdnem valamennyi jegyzőnek és falusi bírónak volt valami takargatni valója, s így rászorult az alispán támogatására: apránként egy egész bünszövetke-

zet támadt a megyében, mely bünszövetkezet bevitte a maga szellemét a megye közgyűlési termébe is s megmetyeltyezte az összetoborzott többséggel az egész megye közigazgatásának tisztaságát. Ez a többség takargatta a bünsz tisztviselők üzelmeit; de egyuttal ez tartotta fenn Stammer Sándort is a meg nem érdemelt alispáni székbén.

A megyebeli képviselők nagy többsége — Szentest kivéve — Stammerrel tartott. Csak Szentes volt az, mely mindannyiszor felemelte szavát, valahányszor Stammer valami visszaélést akart elkövetni.

Kezdett a dolog az alispánra nézve kellemetlenné válni. A város közönsége ellen fordult tehát s egész jogtalanul az egész várost sujtotta azért, hogy a szentesi képviselők az ő politikáját elitelték. Ahol csak a városnak valamely kulturtörökvesztől volt szó, ott Stammer keze — nyíltan vagy alattomban — a város ellen működött. Hogy többet ne említsünk, ott volt a vasutépítés ügye, melyet Stammer minden erejéből ellenzett s tényleg kivitte azt, hogy a szentesi vasut a megye részéről nemcsak anyagi; de még erkölcsi támogatásban sem részesült.

Ezt mi nem hagyhattuk szó nélkül s a vármegye becsületes közigazgatása és Szentes város közérdeke és előhaladása lett a zászló, mely alatt Stammer ellen a harcot folytattuk.

Ekkor jött Zsilinszky: főispánnak — ember és közigazgatási ismeret nélkül. A ravasz Stammer, kit mélyen bántott, hogy nem ő lehetett a főispán, azon az értekezleten, mely politikai pártkülönbség nélkül összehitt férfiakból állott, egyedül szólalt fel a főispán ünnepeles fogadtatása ellen. — Ugy látszik, később kibékült a helyzettel; mert ezzel céljait mozdithatta elő. A közigazgatásban járatlan főispán minduntalan rászorult, s Stammer segített is; de megkövetelte az árát. Rövid időn aztán azt vettük észre, hogy Csongrádmegyében a közigazgatási bűnöket már nem egy ember takargatja, hanem kettő. Ekkor a főispán eljárását is nyilvános kritika alá vetjük, s később, midőn láttuk, hogy a dolog több kettőnél, kiméltlenül megtámadtuk.

Ezért vagyunk mi közéleti ellenfelei Zsilinszky és Stammernek s ezért támadjuk mi

annyi szívós kitartással ezt a két embert; mert ők hasonló szívós energiával törekszenek abban az irányban, amelynek mi feltétlen elítélői vagyunk s elítélőjének kell lenni minden független gondolkozásu egyének.

Ott a hatalom és annak minden segélyforrása; részünkön csak az igazság s a közvélemény bátorító szava. Ők a félhomályban szeretik a közigazgatást, mi a napfényre akarjuk hurcolni, hadd lássa a közönség annak fekélyeit. Mi azt mondjuk: a tisztviselő van a népért, ők a gyakorlatban az ellenkező felfogásnak adnak kifejezést. Mi a szabad választás joga mellett küzdünk és kívánjuk, hogy a törvény korlátai között az legyen tisztviselő, akit a nép akar; ők erőszakkal ültetnek fontos állásokba olyan embereket, kikre céljaik kivitelénél biztosan számíthatnak. Mi megköveteljük a tisztviselőtől a szabad vélemény nyilvánítását; ők kenyerüktől fosztják meg mindazokat, akik nem az ő nótájukon táncolnak. Mi nem akarunk hivatalt, nekünk nem kell husos fazék; a velők tartó egyének tekintélyes része pedig hivatalra éhes és husos fazekakra aspirál.

Végre pedig az emberek nem örök életűek s elfogyhat a párt s kimerülhet a protektio és elmulik vele együtt Stammer és Zsilinszky is és el velők a stréberek egész hada; de az a Csongrádmegye s az a Szentes, melynek érdekeit a „Szentesi Lap“ mindig szívén viselte, mely működéséért jutalmat soha, csak méltatlanságot kapott: akkor is élni fog, ha a „Szentesi Lap“ és a lap irányának támogatói rég nem lesznek többé.

Nem Zsilinszky és Stammer személye az, amely ellen harcot folytatunk, hanem Csongrádmegye és Szentes város közérdeke mellett szállunk sikkra. S ha valakinek úgy tűnnék fel, mintha ez személyes harc volna, legyen meggyőződve, hogy mi csak akkor és annyiban foglalkozunk ezen urakkal, ha működésüket Csongrádmegye és Szentes közérdekével ellentétben találjuk.

Ez a feleletünk a felvetett kérdésre.

— **Társulati ügyek.** A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulat, mint ezt lapunk múlt számában már jeleztük, — a f. évi

A „SZENTESI LAP“ TÁRCAJA

A felvidéki inség és okai.

A felvidék közgazdasági viszonyainak ismertetése a Köztelek után

Mig a büszke Róma, a „Roma aeterna“ hódító hadai keletről is, nyugatról is, túl a tengeren, túl a hegyeken porba döntött birodalmak romjaiból kincsekhez kincseket gyűjtene: mig a „felséges nép“ korlátlan hatalmának nagy sulya alatt nyomorult és tunya tömeggé aljasul, „misera plebs“-szé süllyed, mely tehetetlenségében a város forumán, hol egykor a szabad római nemes polgári jogát gyakorolta, zajongva csak „panem et circenses“-t követel . . . addig keleten, szegény istállóban születik az ácsmester gyermeke, ki az „ember“-t teremőjéhez ismét visszahozta és lelkebe oltotta a hitet. „Mikor imádkoztok — ugymond az isteni mester — ezt mondjatok: Mi atyánk! . . . A mi mindennapi kenyerünket ad meg nekünk ma!“

Szemem elé varázsolódik e két képhez még egy harmadik. Ott, hol egykoron az én kis bölcsőm ringott, hol a zugó fenyvesek ölében ifju éveim leteltek, ott most sok ezer ember esd . . . „Kenyeret, mert éhen hal . . .“ Nem, nem tovább!

A fantazia tarka képet fest, valót eltorzít, tuloz, de a nyomor tultesz rajta, műve oly rémitő, minőt a képzelem sem alkothat!

Kérdem magamtól: miért dühöng e rémalak ott, a honnan eddig esdő szót nem hallottunk?

Hisz eleink a „Hármas kis tükörből“-ből már réges-régen tanulták, hogy Árva népe „él a szegénységnek zabos kenyerével“ és a 70-es évektől visszafelé menve a multba, volt nem egy olyan csapásos

év, mint a tavalyi: ott a hegyek alján az idő mindig mostoha és a föld jótékony anyaga bőségszarvából nem araszt el jólétet és megelégedést, hanem minden viskóban ott ólalkodik a didergő szegénység.

Sok, igen sok csapásos esztendő vonult már végig a Vag felső völgyén, a Tatra alján s az a szegény nép szegénységét nem vitte vásárra, nyomorát nem adta áruba, de túrt szegénységet, szenvedett nyomort és bizott jobb jövőbe. És most megszólal e tőrő nép jaja . . .

És e jajt nem a természet szorítja ki a kebléből, hanem az — ember! Oh! hogy úgy van!

Hogy mi volt ott hajdan e hegyes-völgyes vidéken, és a felvidék lagossága mivel kereste ezelőtt néhány évtizeddel kenyerét, azt ma senki sem kutatja, mert aki nem ismeri e vidéket s azt csak néhány tipikus alak, pl. drótos tót, fausztató tót, fenyőmadarat áruló tót stb. efféle után itéli, az az ottani közgazdasági, vagy most talalóbban mondva, „közszegénységi“ viszonyokat nem érti meg. Pedig az inség oka csakis azokban rejlik. E hátrányos viszonyok pedig nem maguktól fejlődtek, hanem azok a modern közgazdaság egy hibája.

Hogy van valami hiba, azt már akkor kellett volna észrevenniök azoknak, kik a szegény nép sorsát intézik, mikor a felvidéken a kivándorlás megkezdődött. Tilalommal akartak a bajon segíteni — de hiába, mert hol a jövő réme fenyeget, ott sem tilalom, sem csábítás nem használ.

S az emberbaráti könyörület nem fog segíteni e bajon, mert elmaradhatatlan következményei egyre gyakrabban fognak mutatkozni és egyre sulyosabban fognak azok a szegény felvidéki nép vállaira nehezenni.

Az éhséget csak lecsillapítja a felebaráti szeretet adománya, de e vidék közgazdasági viszonyain csak orvos és alapos orvosság segíthet.

Ismertetni akarom a régi és mostani viszonyokat, tekintettel Árva, Liptó és Szepessvármegyékre.

Lassan és természetesen módon fejlődtek e viszonyok és kölcsönös összeköttetésben voltak ugy a földdel, melyen e nép lakik, mint a szomszédos területtel, mely jelentékeny befolyással volt a nép sajtószert foglalkozására.

E föld nem Kanaán földje és igazán arca ve-rejtékével kell művelni, hogy meghozza a szegényes termést. A Szepesség déli része, kivált a Hernád völgye, még talán a legjobb föld, mig Liptóé még szegényebb és valóban „árva“ az Arvamegyéé. Szepesség déli részén megterem még szépen a rozs, az árpa és a zab pedig jó jövedelmet is hoz, mig a hüvelyesek közül lencsége és borsója hírneves is volt, de minél feljebb és minél inkább nyugatra megyünk, annál csekélyebb lesz a föld termékeinek száma. A hegyes vidék földjét sokáig fedi a hó, a hegyes-dom-bos szántóföldek talaját pedig a rövid nyári szakon át kilugozza a gyakori záporosók vize és apasztja termőerejét; itt már csak krumpli és zab terem és az is, dacára az erős trágyázásnak, igen szegényesen. Igen csekély az a haszon, a mit az fizet.

Az ipari növények közül pedig valaha igen nagyban termelték a lent és ez, mint azt a házi iparnál fogom ismertetni, egyike azoknak a foglalkozásoknak volt, mely igen jófékony hatásu volt a nép gazdasági viszonyaira.

(folytatása következik.)

apríl hó 23-án d. e. 9 órakor H.-M.-Vásárhelyen, a „Fekete sas” szálloda első emeleti termében rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai lesznek:

1. Az ártér-kataszteri bizottságnak, illetőleg a közp. választmányának javaslata az ártérfejlesztés alapjául szolgált 1830, 1855. és 1881-ik évi árvízszinek terhelési arányainak, a végleges terhelési kulcsnak és az időközi kirovásokra való leszámolás módozatainak megállapítása tárgyában.

2. Ugyanazoknak javaslata az ártérosztályozás tárgyában.

3. Az ártér-kataszteri bizottságnak a társulati közgyűlés 9.—891. számú határozata folytán beterjesztett véleményes javaslata, a társulat jelenlegi tisztiszervezetének megváltoztatása iránt. Ezzel kapcsolatban a társulat központi választmányának a tárgyra vonatkozólag 4.—892. szám alatt hozott határozata.

4. A nmlgu n. kir. földmivélsügyi ministeriumnak 1891. december hó 10-én 63853. V. 15 szám alatt kelt rendelete, melylyel a társulat közgyűlésének az árvédelmi tartalékalapnak 100.000 frtra leszállító 3.—1991. számú határozata jóváhagyatik.

5. A társulati belvizrendezési munkatatók keretében még meg nem állapított csatornák terveinek elfogadása, illetve a már jóváhagyott tervek némely részleteinek módosítása tárgyában való határozathozatal.

6. Kristó Lajos központi választmányi tag lemondása folytán, a megüresedett választmányi tagságnak választás útján való betöltése.

7. Kikindai Cséár volt segéd-mérnök és Szilágyi László társulati mérnök kérelmük a terbhükre rótt 23 frt, illetve 38 frt 25 kr. számadási marasztalás alóli felmentésük iránt.

8. Bánffy Gyula és társainak indítványuk a társulat székhelyének, főigazgatóságának és műszaki vezetőségének Szegedre való áthelyezésük tárgyában.

9. A társulati alapszabályok 15. §-ának 1. pontja értelmében beérkezendő netaláni indítványok tárgyalása.

10. A jegyzőkönyv hitelesítésére küldöttség kirendelése.

Helyi és megyei hírek.

— **Halálozások.** dr. Lábos Endre városi orvosot súlyos csapás érte f. hó 5-én feledhetlen, szeretett nevének: Kocsis Terézia urnőnek elvesztése által. A boldogult már régóta szenvedett sorvasztó betegségben, melytől a halál őt megváltotta. A mélyen lesújtott férj iránt a temetés alkalmával óriási közönség fejezte ki részvétét, melyhez mi is csatlakozunk. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Dr. Lábos Endre, Kocsis Agnes férj. Kass Józsefné, Kocsis Kornélia a maguk és számos rokonaik nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetetlen hitves, testvér és rokon: *Kocsis Teréziának* f. 1892. évi ápril hó 5-én reggeli 6 órakor életének 36-ik, boldog házassága 5-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. — A megboldogult földi maradványai f. évi ápril hó 6-án d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint az alsó temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat pedig f. hó 8-án reggel fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatni. Szentes, 1892. ápril hó 5-én. — Béke hamvaira!

A másik nevezetes halottja városunknak *Kanfi Dobos János*, ki 78 éves korában ugyancsak f. hó 5-én hunyt el hosszabb betegeskedés után. Temetése f. hó 7-én délután ment végbe nagy részvét mellett, s azon a reform. egyház presbyteriuma, melynek az elhunyt tagja volt, Kristó-Nagy István főgondnok vezetése alatt testületileg vett részt. Aldás kísérete pihenő helyére!

— **Hazajött.** Mint lapunk zártakor értesülünk, *Garay Imre*, a szentes-vidéki takarékpénztár eltűnt pénztárosa, 16 napi távollét után, mely idő alatt állítólag Berlinben is megfordult, tegnap, a késő esti órákban *Kistelekről* hazérkezett, s jelentkezett *Bányai József* igazgatónál. Megérkezése után az intézet elnöke, igazgatója és ügyésze nyomban hozzá fogtak a pénztári vizsgálat megejtéséhez, melyet *Garay* közbenjöttével egész éjjel folytatni fognak.

— **Hubay Jenő Szentesen.** Az országos veres kereszt egyesület szentesi fiókja javára a Kass-vendéglő nagytermében fenyves hangversenyt rendezett tegnap este *Hubay Jenő V.-Margó Célia* és *Bodó Alajos* közreműködésével. A terem csak félig telt ugyan meg közönséggel, minek oka kétségkívül a helyarok magasságában keresendő, az erkölcsi siker azonban annál nagyobb volt. *V.-Margó Célia* gyönyörű dalát és népdalait a közönség legnagyobb lelkesedéssel fogadta, minden számát megújraztatta, mit a művésznek készséggel teljesített is. — *Hubay Jenő*, első rangú zeneművészünk, s e hírehez méltó volt mai fellépése. Különösen „Zephir” című saját szerzeménye és *Rieber* „Bölcsődala” tetszettek. A népdalok kevésbé voltak jól megvalósítva, úgy, hogy itt inkább a kitűnő technika keltett figyelmet. — *Bodó Alajos Mendelssohn* „Scherzo”-jával és *Zamay* „Magyar ábrándja”-val méltóan osztozott az est sikereiben. — A hangversenyt tanulmányok zárták be.

— **A csongrádmegyei kör** által f. hó 18-án, azaz husvét második napján táncdal egybekötve rendezendő felolvasó és zeneestélyre a meghívók a hét folytán szétküldettek. Az estély a vármegyeház nagytermében, *Mihalovics Erzsike, Juhász Mariska, Gonda Juliska* kisasszonyok és *Krudy Endre* közreműködésével fog megtartatni. Belepti díj: személynként 1 frt 50 kr. Csaladjegy 4 frt. Kezdeté 8 órakor. Jegyek *Bányai József* utódai kereskedésében valthatók előre. Akik netán tévedésből meghívót nem kaptak volna, forduljanak a kör titkárahoz, aki a legnagyobb készséggel tesz eleget a kérelemnek. — Az estély műsora egybeként a következő: 1. *Felolvasás.* Tartja *Szepe László* joghallgató; 2. *Zongorajáték.* *Mihalovics Erzsike* és *Juhász Mariska* kisasszonyoktól. 3. *Szavaltat.* Előadja *Székely Gyula* joghallgató. 4. *Cimbalomjáték.* Előadja *Krudy Endre* joghallgató. 5. *Felolvasás.* Tartja *S.-Szabó Sándor* joghallgató. 6. *Zongorajáték.* Előadja *Gonda Juliska* k. a. 7. *Szavaltat.* Előadja *Tasnádi Imre* joghallgató. 8. *Cimbalomjáték.* Előadja *Krudy Endre* joghallgató.

— **Tisztujtás Csanyon.** Mint csanyi levelezőnk bennünket értesít, az előjárásági tagok lemondása folytán, ott egészen új tisztujtást kellett tartani. Csanyon ugyanis, — nem úgy, mint Szentesen, — látván a főszolgabíró által a nép akarata ellenére kinevezett előjárásági tagok, hogy sem a közönség óriási többsége, sem a képviselő testület irántuk bizalommal nem viseltetik, beadta lemondását, kijelentvén, hogy orca-kenyeret még a főszolgabíró kedvéért sem eszik. Így történt azután, hogy ugyanaz a *D.-Vince József*, kit a múlt alkalmakkal is a nép óriási többsége bírónak akart választani; de a főszolgabíró által nem kandidáltatott, most egyhangulag lett bírónak megválasztva. Másodbíró let: *Gémes József*, esküdtek pedig: *Gyógyi Imre, Hevesi Balázs, Gál Ferenc* és *Vince István*. Pénztárnoknak *Csismadia Péter* lett 115 szótöbbséggel megválasztva. A járási főszolgabíró és a jegyző a volt pénztárnok: *Bazsó István* mellett foglaltak állást; de a nép hallani sem akart róla. Mégis annyit kivettek, hogy a szokásos 300 frt tisztóvadék helyett 600 frtot kell az új pénztárnoknak letenni. A választás példás rendben folyt le, s a főszolgabíró nagyon helyesen teszi, hogy kezdi beadni a derekát.

— **Izraelita kerületi gyűlés.** Mint a fővárosi lapokban olvassuk, a Csongrád-, Csanád- és Torontalmegyéek területére terjedő XXII. izr. hitközségi kerület f. évi május 10-én tartja alakuló gyűlését Szegeden. Az összes kerületi hitközségek által megválasztott képviselők neveit felsorolva látjuk a szentesiek kivételével. Nem tudjuk, mi ennek az oka, mert tudunkkal a szentesi izr. hitközség képviselő testülete *Neufeld Herman*, dr. *Ecseri Lajos* és *Sugár Armin* urakat választotta meg kerületi képviselőkkül.

— **Tudomásul.** Lapunk múlt hó 25-iki számában „Élelmes utazó” cím alatt megjelent közleményre vonatkozólag kinyilatkoztatjuk, hogy azt nem dr. *Klein Jakab*, szentesi rabbi küldte hozzánk, sőt ama közlemény megjelenéséről előzetesen tudomása sem volt.

— **A megyéről.** Vármegyénk közigazgatási bizottsága f. évi ápril 12-én, azaz a jövő kedden

délelőtt 9 órakor az alispáni elfogadó teremben ülést tart. F. évi ápril hó 26-án pedig — hír szerint — a törvényhatósági bizottság fog rendkívüli közgyűlésre egybehivatni, melynek tárgya *Stammer Sándor* alispán lemondása s nyugdíjaztatás iránt kérelme lesz.

— **Adózók figyelmébe.** A törvény értelmében az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzéke tudvalevőleg minden évben kiigazítandó. Hogy tehát a f. évben összeállítandó névjegyzékbe bárki is felvétessek, nemcsak az szükséges, hogy adója a képviselő-választásra jogosítottak censusát megüsse, hanem egyik főköllék, hogy előző évi összes állami adóját f. évi ápril 15-ig befizette-e, vagy sem; mert a f. évben összeállítandó névjegyzékbe csak azok vétetnek fel és bírnak az 1893-ik évben országgyűlési képviselő-választói szavazati joggal, akik 1891. évi összes állami adótartozásaikat a f. 1892. évi ápril hó 15-éig befizették. Figyelmeztetjük azért a polgárokat, hogy ha e legszentebb polgári jogaik gyakorlatától a jövő évre magukat elűtetni nem akarják, mult évi állami adótartozásaikat a f. évi ápril hó 15-ig mulhatatlanul fizessék be.

— **Meghívás.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara f. évi ápril hó 13-án délután 1/2 5 órakor saját helyiségében tartandó teljes ülésére. Szeged, 1892. ápril 5-én. *As elnökség.*

Hazánk és a főváros.

— **Kossuth-ünnep.** Az országos függetlenségi és negyvennyolcas part ápril 6-án tartott ülésén *Helfi Ignác* főlemlítette, hogy *Kossuth Lajos* ez évi szept. 19-én lesz 90 esztendő. A jelenvolt párttagok egyhangulag elhatároztak, hogy e nap megünneplését a párt fogja intézni. A megünneplés módozatai során szóba került a *Kossuthnak* felajánlandó nemzeti ajándék is. A részletek megállapítását a párt egy szűkebb bizottságra fogja bízni.

— **A IX. tenyészállatvásár** Budapesten 1892. évi ápril hó 28, 29, 30. és május 1-én fog megtartatni. A vásár díjazással van egybekötve; a vásár forgalma kiterjed szarvasmarhák, juhok és sertésekre. A vásár ideje alatt baromfiállás is fog rendeztetni. A vásár tervezete és bejelentési ívek kaphatók az országos magy. gazdasági egyesületnél Budapest, Köztelek. A tenyészállatok bejelentésének utolsó határnapja f. évi április hó 10-ike.

Külömfélék.

— Siriratok:

I.
Ez setét gödörnek
Legesleg fenékén
Nyugszik *Kerge Mihály*
A saját fenékén;
Pedig még a minap
Bicskakat fene, kén-
Telenségéből szegény,
Ámde beleesvén
Egy nagy rak-fene, kén
Jaban meg is hala
Béke poraira.

II.

E sirban nyugszik
Konrádi Lőrinc úr;
Metszette *Ács Péter*
Aki farag és fur.
Aldás kísérete lépteit.
1873-Ba.

III.

A. B. F. R. A.
Timár G. Kis János
Hites felesége
Pihen e hant alatt,
Otthon meg a férje
Végre
877-Be.

VI.

Harsányi Dániel
Élt 47 évet,
A sok boritaltól
Ért ily hamar véget.
Ne is ejtsetek hát
Könnyeket felette,
Mivelhogy a vizet
Sohsem szenvedhette.

Gőzhajózás.

Személyszállító hajók közlekedése vegyes szolgálatban a Tiszán Szeged és Szolnok között.

— Ervényes 1892. évi mártius 15-től. —

Felfelé:

Szegedről Szolnokra: Hétfőn, szerdán és pénteken délután 3 órakor. Ejjelízés Csongrádon. Szentestől ugyanezen napokon és pedig az innen esti 8 órakor induló hajóval lehet Szolnok felé utazni.
Csongrádról Szolnokra: Kedden, csütörtökön és szombaton reggel 4 órakor.

Lefelé:

Szolnokról Szegedre: Kedden, csütörtökön és szombaton délután 3 órakor. Ejjelízés Csongrádon.
Csongrádról Szegedre: Szerdán, pénteken és vasárnap reggel 4 órakor. Szentestől ugyanezen napokon és pedig az innen 5 órakor reggel induló hajóval lehet Szeged felé utazni.

